

CHÚA NHẬT THỨ 10 THƯỜNG NIÊN C

MEMORY VERSE

When the Lord saw the widow, he was moved with pity for her and said to her, "Do not weep."

Lk 17:13

HỌC THUỘC LÒNG

Trông thấy bà góa, Chúa Giêsu chạnh lòng thương và nói với bà: "Bà đừng khóc nữa!"

Lc 17,13

FIRST READING
(1 Kgs 17:17-24)

A Reading from the First Book of Kings:

Elijah went to Zarephath of Sidon to the house of a widow. The son of the mistress of the house fell sick, and his sickness grew more severe until he stopped breathing. So she said to Elijah, "Why have you done this to me, O man of God? Have you come to me to call attention to my guilt and to kill my son?" Elijah said to her, "Give me your son." Taking him from her lap, he carried the son to the upper room where he was staying, and put him on his bed. Elijah called out to the LORD: "O LORD, my God, will you afflict even the widow with whom I am staying by killing her son?" Then he stretched himself out upon the child three times and called out to the LORD: "O LORD, my God, let the life breath return to the body of this child." The LORD heard the prayer of Elijah; the life breath returned to the child's body and he revived. Taking the child, Elijah brought him down into the house from the upper room and gave him to his mother. Elijah said to her, "See! Your son is alive." The woman replied to Elijah, "Now indeed I know that you are a man of God. The word of the LORD comes truly from your mouth."

The Word of the Lord.

BÀI ĐỌC I
(1 V 17,17-24)

Trích Sách Các Vua Quyển Thứ Nhất:

Ông Ê-li-a đi Xa-rép-ta, thuộc Xi-đon đến nhà bà góa. Đứa con trai của bà ngã bệnh. Bệnh tình trầm trọng đến nỗi nó tắt thở. Bà nói với ông Ê-li-a: "Hỡi người của Thiên Chúa, việc gì đến ông mà ông tới nhà tôi để nhắc lại tội tôi, và làm cho con tôi phải chết?" Ông Ê-li-a trả lời: "Bà đưa cháu cho tôi." Ông bồng lấy đứa trẻ bà đang ẵm trong tay, đem lên phòng trên chỗ ông ở, và đặt nó nằm lên giường. Rồi ông kêu cầu ĐỨC CHÚA rằng: "Lạy ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của con. Chúa nỡ hại cả bà góa đã cho con ở nhờ, mà làm cho con bà ấy phải chết sao?" Ba lần ông nằm lên trên đứa trẻ, và kêu cầu ĐỨC CHÚA rằng: "Lạy ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của con, xin cho hồn vía đứa trẻ này lại trở về với nó!" ĐỨC CHÚA nghe tiếng ông Ê-li-a kêu cầu, hồn vía đứa trẻ trở về với nó, và nó sống. Ông Ê-li-a liền bồng đứa trẻ từ phòng trên xuống nhà dưới, trao cho mẹ nó, và nói: "Bà xem, con bà đang sống đây!" Bà nói với ông Ê-li-a: "Vâng, bây giờ tôi biết ông là người của Thiên Chúa, và lời ĐỨC CHÚA do miệng ông nói ra là đúng."

Đó là Lời Chúa.

SECOND READING (Gal 1:11-19)

A Reading from the Letter of Saint Paul to the
Gallatians:

I want you to know, brothers and sisters, that the gospel preached by me is not of human origin. For I did not receive it from a human being, nor was I taught it, but it came through a revelation of Jesus Christ.

For you heard of my former way of life in Judaism, how I persecuted the church of God beyond measure and tried to destroy it, and progressed in Judaism beyond many of my contemporaries among my race, since I was even more a zealot for my ancestral traditions. But when God, who from my mother's womb had set me apart and called me through his grace, was pleased to reveal his Son to me, so that I might proclaim him to the Gentiles, I did not immediately consult flesh and blood, nor did I go up to Jerusalem to those who were apostles before me; rather, I went into Arabia and then returned to Damascus. Then after three years I went up to Jerusalem to confer with Cephas and remained with him for fifteen days. But I did not see any other of the apostles, only James the brother of the Lord.

The Word of the Lord.

BÀI ĐỌC II (GI 1,11-19)

Trích Thư Của Thánh Phao-lô Tông Đồ Gửi Tín Hữu Ga-lát:

Thật vậy, thưa anh em, tôi xin nói cho anh em biết: Tin Mừng tôi loan báo không phải là do loài người. Vì không có ai trong loài người đã truyền lại hay dạy cho tôi Tin Mừng ấy, nhưng là chính Đức Giêsu Kitô đã mặc khải.

Anh em hẳn đã nghe nói tôi đã ăn ở thế nào trước kia trong đạo Do Thái: tôi đã quá hăng say bất bở, và những muốn tiêu diệt Hội Thánh của Thiên Chúa. Trong việc giữ đạo Do Thái, tôi đã vượt xa nhiều đồng bào cùng lứa tuổi với tôi: hơn ai hết, tôi đã tỏ ra nhiệt thành với các truyền thống của cha ông. Nhưng Thiên Chúa đã dành riêng tôi ngay từ khi tôi còn trong lòng mẹ, và đã gọi tôi nhờ ân sủng của Người. Người đã đoái thương mặc khải Con của Người cho tôi, để tôi loan báo Tin Mừng về Con của Người cho các dân ngoại. Tôi đã chẳng thuận theo các lý do tự nhiên, cũng chẳng lên Giê-ru-sa-lem để gặp các vị đã là Tông Đồ trước tôi, nhưng tức khắc tôi đã sang xứ Ả-rập, rồi lại trở về Đa-mát. Ba năm sau tôi mới lên Giê-ru-sa-lem diện kiến ông Kê-pha, và ở lại với ông mười lăm ngày. Tôi đã không gặp một vị Tông Đồ nào khác ngoài ông Gia-cô-bê, người anh em của Chúa.

Đó là Lời Chúa.

GOSPEL
(Lk 7:11-17)

The Gospel According to St. Luke:

Jesus journeyed to a city called Nain, and his disciples and a large crowd accompanied him. As he drew near to the gate of the city, a man who had died was being carried out, the only son of his mother, and she was a widow. A large crowd from the city was with her. When the Lord saw her, he was moved with pity for her and said to her, "Do not weep." He stepped forward and touched the coffin; at this the bearers halted, and he said, "Young man, I tell you, arise!" The dead man sat up and began to speak, and Jesus gave him to his mother. Fear seized them all, and they glorified God, exclaiming, "A great prophet has arisen in our midst," and "God has visited his people." This report about him spread through the whole of Judea and in all the surrounding region.

The Word of the Lord.

PHÚC ÂM
(Lc 7,11-17)

Tin Mừng Chúa Giêsu theo Thánh Lu-ca:

Đức Giêsu đi đến thành kia gọi là Na-in, có các môn đệ và một đám rất đông cùng đi với Người. Khi Đức Giêsu đến gần cửa thành, thì đang lúc người ta khiêng một người chết đi chôn, người này là con trai duy nhất, và mẹ anh ta lại là một bà góa. Có một đám đông trong thành cùng đi với bà. Trông thấy bà, Chúa chạnh lòng thương và nói: "Bà đừng khóc nữa!" Rồi Người lại gần, sờ vào quan tài. Các người khiêng dừng lại. Đức Giêsu nói: "Này người thanh niên, tôi bảo anh: hãy trở dậy!" Người chết liền ngồi lên và bắt đầu nói. Đức Giêsu trao anh ta cho bà mẹ. Mọi người đều kinh sợ và tôn vinh Thiên Chúa rằng: "Một vị ngôn sứ vĩ đại đã xuất hiện giữa chúng ta, và Thiên Chúa đã viếng thăm dân Người." Lời này về Đức Giêsu được loan truyền khắp cả miền Giu-đê và vùng lân cận.

Đó là Lời Chúa.

Fill in the BLANK

1. Jesus journeyed to a city called _____, and his _____ and a _____ accompanied him.
2. Fear seized them all, and they _____ God, exclaiming, "A _____ has arisen in our midst, and "God has _____ his people."

TRUE OR FALSE

3. When the Lord saw the widow, he was moved with pity for her and said to her, "Come to me."

TRUE
 FALSE

4. Jesus stepped forward and opened the coffin; at this the dead man sat up and began to speak, and Jesus gave him to his mother.

TRUE
 FALSE

UNDERLINE the correct answer(s)

5. When Jesus saw the widow, what did he do?
A. He said to her: "Woman, be not afraid."
B. He said to her: "Do not weep."
C. He said to her: "Don't worry, your son is not dead."

6. How did the crowd react when they saw the dead man sit up and began to speak?
A. They glorified God.
B. They said: "Let us go and worship him."
C. They said: "A great prophet has arisen in our midst."
D. A and C are correct.

Điền vào chỗ TRỐNG

1. Đức Giêsu đi đến thành kia gọi là _____, có _____ và một _____ cùng đi với Người."
2. Mọi người đều kính sợ và _____ Thiên Chúa rằng: "Một _____ đã xuất hiện giữa chúng ta, và Thiên Chúa đã _____ dân Người."

ĐÚNG HAY SAI

3. Khi Đức Giêsu thấy bà góa, Ngài chạnh lòng thương và nói với bà rằng: "Hãy lại đây với Ta." ĐÚNG
 SAI
4. Chúa Giêsu tiến lại gần, mở nắp quan tài và ngay lúc ấy người chết liền ngồi lên và bắt đầu nói, rồi Đức Giêsu trao anh ta cho bà mẹ. ĐÚNG
 SAI

GẠCH DƯỚI câu trả lời đúng:

5. Khi Chúa Giêsu thấy bà góa, Ngài đã làm gì?
A. Ngài nói với bà ta: "Hỡi bà, đừng lo sợ."
B. Ngài nói với bà ta: "Bà đừng khóc nữa."
C. Ngài nói với bà ta: "Đừng lo lắng, con trai bà không chết đâu."
6. Đám đông dân chúng phản ứng ra sao khi họ thấy người chết ngồi lên và bắt đầu nói?
A. Họ tôn vinh Thiên Chúa.
B. Họ nói: "Nào chúng ta cùng đến thờ lạy Chúa."
C. Họ kêu lên rằng: "Một vị ngôn sứ vĩ đại đã xuất hiện giữa chúng ta."
D. A và C đúng.

Word SEARCH

MEMORY VERSE

When the Lord saw the widow, he was moved with pity for her and said to her, "Do not weep."

Lk 17:13

HỌC THUỘC LÒNG

Trông thấy bà goá, Chúa Giê-su chạnh lòng thương và nói với bà: "Bà đừng khóc nữa!"

Lc 17,13

E I I P G A T E O C C F E R S
C D I E D I E N E E U E N W E
R G L O R I F I E D D J U F L
A W S J T T S L P S W E E P I
W C R O W D E R D P D F E A R
D P G O A P E I A E S A F P O
D W I E G E E I E A E L D I E
A E O J U D E A I K F E F T W
A C O F F I N E S R E D O Y E
E R O W P A L I D F E N W D P
D W S I Y D I S C I P L E S D
P R O P H E T R O J E S U S L
T A E W D Y A E S D O D W N D
S I I N S E K F E I R L R C I
D O R I E F W I D O W N A I N

KEY WORDS

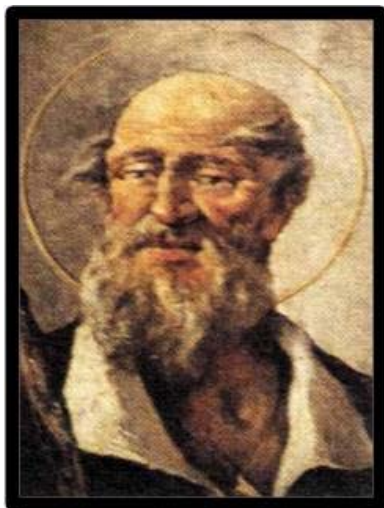
JESUS
CROWD
WIDOW
COFFIN
GLORIFIED

NAIN
GATE
PITY
SPEAK
PROPHET

DISCIPLES
DIED
WEEP
FEAR
JUDEA

Blessed Henry of Treviso

June 10th

Henry was born at Bolzano, in the Tyrol region of Italy. Henry's family was very poor, and they could not send him to school, so he did not learn how to read and write. But he studied earnestly the ways of God.

When he was a teenager, he went to Treviso looking for work and became a day laborer. Not many people knew that he kept only what money he absolutely needed for the day and gave the rest away to the poor. He never saved any money for the next day.

He went to Mass daily, confessed his sins and received communion. Henry loved the sacrament of Reconciliation and found this sacrament of a forgiving God very encouraging.

People began to notice what a good Christian Henry was. As penance he worked very hard, however difficult the job he was given and he did it cheerfully. He put aside enough time every day for private prayer, usually at church, trying hard not to draw attention to himself.

Henry was known for his calm and gentle ways. People teased him because he was so simple. And as he got older, children made fun of him because he looked so shabby and stooped. But Henry didn't mind. He realized that they did not know they were hurting him and answered them with kind words and a prayer.

When Henry was too old and frail to work, a friend James Castagnolis, brought him into his own home. Mr. Castagnolis gave Henry a room, and food whenever he would accept it. Blessed Henry insisted that he live on the alms of the people of Treviso.

They were generous in their donations of food because they knew he shared their gifts with many people who were poor and homeless. Henry as always, only kept what he needed and gave the rest away to those more needy than himself.

By the end of his life, Henry could barely walk. People watched with awe as the old man dragged himself to morning Mass. Often he would visit other local churches as well, painfully moving toward each destination. What a mystery this good man was.

When he died on June 10, 1315, people crowded into his little room. They wanted a relic, a keepsake. They found his treasures: a prickly hair-shirt, a log of wood that was his pillow, some straw that was the mattress for his bed.

His body was moved to the cathedral so that all the people could pay their tribute. Two hundred and seventy six miracles were reported within a few days after his death.